

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119326798
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119326798.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 040 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, XXX XX D., zastúpená: Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničňa 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, o zaplatenie 4.642,60 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/11/2020-230 zo dňa 02.12.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4 642,60,- eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4 496,93,- eur od 18.06.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku. Žalobca vo svojom návrhu poukázal na skutočnosť, že dňa 17.09.2014 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6 500,- eur. Žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutý úver a úroky v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 16.09.2024.

Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 17.06.2019 v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 16.01.2019. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala sumu 4 706,52,- eur a pozostávala z: a) istiny poskytnutého úveru vo výške 4 500,85,- eur, b) úrokov v rámci anuitných splátok vo výške 141,56,- eur, c) úrokov z omeškania z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru pri úrokovej sadzbe vo výške 5 % p.a. vo výške 4,11,- eur, d) poplatkov vo výške 60,- eur, ktoré si však žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalovaná po zosplatení úveru do podania žaloby uskutočnila úhradu vo výške 3,92,- eur.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva náležitosti nespĺňa z dôvodu, že podstatné náležitosti zmluvy by nemali byť uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach. Zakotvenie tak podstatnej zmluvnej podmienky, akým je zosplatenie pohľadávky a zároveň existencia finančných nárokov

dodávateľa do textu všeobecných obchodných podmienok, je nekalou obchodnou praktikou už len z dôvodu, že tieto podmienky obsahujú rozsiahly text, pričom spotrebiteľ pri uzatvorení zmluvy reálne nemá ani najmenšiu možnosť sa s takýmito podmienkami oboznámiť a uvedomiť si ich dôsledky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, dohoda medzi žalobcom a žalovaným o možnosti predčasného splatenia úveru nebola platne uzavretá. Navyše súd má zato, že žalobca ani nespĺnil podmienky na predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd ďalej uviedol, že nie je určito a zrozumiteľne uvedená podstatná náležitosť zmluvy o úvere, a to výška poskytnutého úveru. Táto je uvedená vo výške 6.500,- €, avšak z doložených listinných dôkazov a z tvrdení žalovanej vyplýva, že reálne poskytnutá suma úveru bola vo výške 6 175,- eur, pretože tak, ako to vyplýva aj zo zmluvy, suma 325,- eur predstavovala poplatok za poskytnutie úveru, ktorú si banka stiahla okamžite. To má za následok, že táto zmluva má potom nesprávne uvedené aj ďalšie náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a to predovšetkým RPMN, celkovú sumu úveru ako aj ďalšie náležitosti požadované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve taktiež absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, pričom z obsahu zmluvy nie je pre spotrebiteľa jasné, či do výpočtu RPMN zahrnul aj platby poistného alebo nie. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval úverový vzťah podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

V konaní nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver 6 125,- eur, z ktorého zaplatila do vyhlásenia rozsudku sumu 5 180,- eur (5 140,- eur + 40,- eur), pričom úver mala splácať v počte splátok 120. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov pomerná časť istiny pripadajúca na každú jednotlivú splátku činí 51,04,- eur. Podľa splátkového kalendára tvoriaceho súčasť zmluvy, tak žalovaná mala na istine úveru uhradiť ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu vo výške 3 623,84,- eur (74 mes. x 51,04,- eur), pričom uhradila sumu vo výške 5 180,- eur, čo znamená, že žalobcovi uhradila vyššiu sumu a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 225 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

4. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdil vec. Žalobca uviedol, že klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojim podpisom na zmluve, t. j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Je nepochybné, že Všeobecné obchodné podmienky (VOP) ako aj Obchodné podmienky (OP) sú platnou súčasťou zmluvy. Žalobca poukázal, že z jeho strany bol dodržaný postup podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Záver súdu o neplatnom zosplatení úveru je nesprávny. Žalovanej bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 6 500,- eur, z ktorého časť prostriedkov vo výške 325,- eur bola použitá na úhradu poplatkov za poskytnutie úveru započítaním v deň poskytnutia úveru v súlade s čl. 3.5 OP. Použitie časti poskytnutej sumy žalovaným na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve v ods. 1.2 Základné podmienky nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalovanej ani neznižuje istinu dlhu žalovanej. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, zmluva obsahuje správny údaj o celkovej výške úveru a aj správny údaj o RPMN. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zároveň priznal mu náhradu trov prvoinštančného konania aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% - vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrila. Uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie je zákonný a správny. Súd v odôvodnení vyčerpávajúco vysvetlil svoj myšlienkový postup, ktorý ho doviedol k vyhláseným napadnutým výrokom. Odvolateľ v odvolaní neuvádza žiadnu odvolaciu argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá spochybniť právny názor súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie svoje závery oprel o relevantné zákonné ustanovenia, pričom zároveň vysvetlil, ako ich aplikoval. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože rozsudok je vecne správny.

6. V replike sa žalobca vyjadril, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovanej a v celom rozsahu zotrúva na podanom odvolaní ako aj na všetkých svojich doterajších vyjadreniach v predmetnej veci a predložených dôkazoch.

7. Žalovaná podaním doručeným odvolaciu súdu dňa 11.05.2022 vyzvala k vzájomnej mimosúdnej dohode o finančnom vysporiadaní medzi ňou a žalobcom. Následne sa žalobca vyjadril, že nesúhlasí s uzatvorením mimosúdnej dohody, nakoľko žalovaná porušila zmluvné povinnosti tým, že prestala dlh splácať v zmysle zmluvy. Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej, žeby zmluvy uzatvorené medzi

Prima banka Slovensko, a.s. a žalovanou obsahovali akékoľvek neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaná vo svojom vyjadrení ani bližšie nešpecifikuje o aké neprijateľné zmluvné podmienky by malo ísť. Žalobca žiadal aby súd rozhodol v zmysle podaného odvolania a vyjadrení žalobcu.

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nebolo dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu poukazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Z vykonaného dokazovania vyplýva a nebolo sporné že, záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, teda občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver, pričom žalovaný úver riadne nesplácal.

15. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, a podľa ust. § 9 odsek 2 písm. j) zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmluve o úvere sú nesprávne uvedené náležitosti uvedené v ustanovení § 9 odsek 2 písm. g) a písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z..

17. Podľa názoru odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správne záveru o nesprávne uvedenej výške poskytnutého úveru. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanej v skutočnosti nebola poskytnutá suma 6 500,- eur, ale suma 6 175,- eur, nakoľko žalobca si čiastku 325,- eur započítal ako poplatok za poskytnutie úveru, ktorý si stiahol okamžite. V rámci predpokladov potrebných pre výpočet RPMN totiž žalobca vychádzal z nesprávnej výšky poskytnutého úveru. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na bod 102 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 Ernst Georg

Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s., cit: „3. Článek 3 písm. l) a článek 10 ods. 2 směrnice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“

18. Argumentácia žalobcu, že časť finančných prostriedkov vo výške 325,- eur použil žalobca na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním v deň poskytnutia úveru žalovanej v zmysle bodu 3.5 OP a použitie tejto časti poskytnutých prostriedkov na úhradu poplatkov nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalobcovi ani neznižuje istinu dlhu žalovanej nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

19. Odvolací súd uvádza, že do celkovej výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru nemožno započítať plnenia, ktoré nie sú skutočným plnením veriteľa dlžníkovi, ale majú byť v skutočnosti plnením dlžníka veriteľovi, a teda sú nákladmi úveru, patria do odplaty za úver, preto ich nemožno uvádzať v rámci výšky poskytnutého úveru. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

20. Odvolací súd nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, ktorý vo vzťahu k podstatným zmluvným podmienkam o spotrebiteľskom úvere, uviedol že možnosť predčasného zosplatnenia zo strany veriteľa je súčasťou VOP a OP. Pokiaľ ide o samotné VOP a OP, odvolací súd je toho názoru, že zakotvenie tak podstatnej zmluvnej podmienky, akým je zosplatnenie pohľadávky a zároveň existencia finančných nárokov dodávateľa do textu všeobecných obchodných podmienok a obchodných podmienok, o aký prípad ide v prejednávanej veci, je nekalou obchodnou praktikou už len z dôvodu, že tieto podmienky obsahujú rozsiahly text, pričom spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy reálne nemá ani najmenšiu možnosť sa s takýmito podmienkami oboznámiť a uvedomiť si ich dôsledky. Preto takémuto konaniu dodávateľa nemožno priznať právnu ochranu, nakoľko takýmto konaním si môže dodávateľ vymôcť aj podmienky, ktoré výrazne zhoršujú postavenie spotrebiteľa oproti dodávateľovi. Preto vychádzajúc z vyššie uvedeného, dohoda medzi žalobcom a žalovanou o možnosti predčasného splatenia úveru nebola platne uzavretá.

21. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 CSP v spojení s § 255 odsek 1 CSP tak, že žalobca v odvolacom konaní nemal úspech, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnej žalovanej z obsahu spisu žiadne trovy nevyplývajú, preto jej ich súd nepriznal.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).